

[Jytte Hilden]

ne, men så burde vi egentlig have lagt det op som en helt anden form for debat, f.eks. en forespørgsel fra nogle af os, eller ministeren kunne være kommet med en redegørelse.

Jeg glæder mig da over nogle af de forslag, der er. Jeg har bare hørt så mange andre forslag, men intet konkret, og ikke set det på tryk fra ministeren, og det er det, der gør det lidt svært for mig at have det i hovedet. Det får vi altså, og så vil det altså være et helt nyt forslag, vi siden hen skal vedtage. Det må være min konklusion på denne diskussion.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det ser ud til, at hr. Bernhard Baunsgaard har trukket sig tilbage fra skuepladsen her, men det skal nu ikke forhindre mig i at sige – nej, han sidder dernede – at selvfølgelig er der da forskel på SFs kulturpolitiske holdning og hr. Bernhard Baunsgaards kulturpolitiske holdning. Der er bare det mærkelige ved hr. Bernhard Baunsgaards, at den svinger sådan lidt efter, hvem hr. Bernhard Baunsgaard nu synes han skal holde med lige i øjeblikket.

Jeg kan huske, da vi havde teaterloven til revision, hvor hr. Bernhard Baunsgaard talte henrevet om, at den kommende støtte først og fremmest skulle gå til eksperimenterende teater, til teater, der var udfordrende, og hvad ved jeg. Og nu skal jeg lige pludselig så beskyldes for at være en slem socialistisk puritaner, fordi jeg synes, at de få penge, vi har til rådighed til kulturpolitik, først og fremmest skal gå til det nyskabende, til det eksperimenterende og til alle de ting, som ikke kan klare sig uden støtte, mens man kan vente med at støtte det kommercielle, der kan klare sig, og som i øvrigt måske ikke gør så stort indtryk på folks bevidsthed, andet end at de har det hyggeligt, hvad jeg ikke har noget imod. Men det kan klare sig selv, og det må de altså have lov til at se, når det er der.

Jeg synes, at man skal bruge sine kulturpenge, sin kulturstøtte, målrettet. Hr. Bernhard Baunsgaard synes det også en gang imellem, men hans målretning er altså meget forskellig, alt efter hvem det er, han skal snakke til.

Jeg stillede et spørgsmål til kulturministeren vedrørende videogrammer, om man nu

havde klaret spørgsmålet om ophavsretten i forbindelse med visning af videogrammer f.eks. på folkebiblioteker, f.eks. i medborgerhuse, i storcentre, og hvor man ellers har lyst til at vise dem uden for det mere fastlåste biografssystem.

I øvrigt vil jeg gerne sige om spørgsmålet om video, at for os er det jo ikke bare et spørgsmål om at få produceret noget mere video, men også et spørgsmål om at give folk lejlighed til selv at være med til at producere, og derfor havde jeg gerne set, at der i dette lovforslag havde stået noget om en støtte til udbygning af videoværkstederne rundt omkring i landet. Men det kan vi vel tale om under udvalgsbehandlingen, eller vi kan lave et supplerende forslag om det.

Når man taler om sæsonstøtte, synes jeg i øvrigt også, man skal tale om en anden slags støtte og en anden slags biografstøtte, nemlig en støtte til kommunale biografer. Der er jo kommunale biografer rundt omkring, der fra kommunen har fået støtte til at nedsætte billetpriserne betydeligt, og vi har jo set, hvad det har betydet for interessen for at gå i biografen.

Så det er bl.a. den vej, jeg synes man skal gå med biografstøtten, mere end den vej, der går ud på, at nu producerer vi altså nogle flere danske film i håb om, at der så kommer nogle flere mennesker i biografen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Fru Ingerlise Koefoed kan ikke forstå, hvordan jeg, når det gælder teaterstøtte, siger, at det skal være noget til det eksperimenterende, og at jeg så ikke gentager det her i forbindelse med filmstøtten. Nåh nej, men jeg har jo sagt, at jeg bærer det med stort tålmod, at Socialistisk Folkeparti ikke kan forstå radikal kulturpolitik. Jeg mener ikke, det er vores fejl, men jeg kan da godt prøve at skitsere det for fru Ingerlise Koefoed.

Se, al teaterstøtte i Danmark indtil den allersidste revision, bygger på Det Kongelige Teaters formålsparagraf, der er fra 1935, og jeg kan forsikre for, at den bestemt ikke er sindsoprivende i sin målsætning. Tværtimod. Det skal være gode danske stykker, man spiller på Det Kongelige Teater – man kan næsten læse mellem linjerne – og endelig ikke